

ENTERED AT THE POSTOFFICE AT PARKLAND WASH. AS SECOND CLASS MATTER.

Nr. 29

Parkland, Washington, 17de Juli 1905.

13de Aarg.

Ensom.

Hun sidder nu der hun alene
Og tænker de Kløft-flag,
Som fugt paa de bare Steene
Paa den kolde Efteraar-dag.

Og dog er hun ei saa alene,
Der er en, som er Guds Trost,
Og han gjer end Bred af Steene
Og Sommer af Vinter og Ost.

Hun sidder i Enkeltude
Og ventet paa Gjenlyd Stund,
Og Gjenlydets Høre Gløbe,
Naar hun har sendt sin Stund.

Saa er hun da ikke alene,
Hun har dog en trofast Ven,
Der dei Kløfte kan atter forene
Og helage det tætte Igen.

Og hun ved det og kan sig gløbe,
Lidt hun har i Quset en Stet,
Som ligger aaben og rede
— Som gjer Døg af den sorte Nat.

Den gamle Bibel paa Bordet
— Den ligger i Stuen op.
Lidt den er jo SandhedsBordet,
Og det gjer jo alting godt.

Og saa kan hun holde Hænder
Og lægge sit Hjerte frem,
Hun ved hvad hun der end hænder
Engang vil hun komme hjem.

Der er hun en fremmed Borger,
Der ventet paa Hælsbud.
Der slukke kan alle Sorgen,
— En Engel sendt fra Gud.

D. Jonassen.

Guldgruber.

(D. Jonassen).

I en af de Taler Gjesleren holdt til sine Disciple loet for sin Himmelfart siger han, „at naar Tidsmanden kommer, skal han overbeholde om Retfærdighed fordi jeg gaar til min Fader.“ Se her har vi Retfærdigheden,

den Retfærdighed af Troen som er uden Brist. I Kristi Gang til Faderen for os er der Retfærdighed udbetalt; for at tilbede os og saldfomme denne Retfærdighed gik han under Løven og var lydlig til Døden, den Død, der er vor Retfærdighed som Synders Sold. Han er altsaa vreden vor Retfærdighed, idet Gud selv erklærede hans Offer for Synder for at være saldfornet. Saa er da vor Retfærdighed den af Troen — thi han siger: „og I se mig ikke længere.“ Alle vore Synder kan ikke række denne Retfærdighed, thi den er jo hans, alene vor Vantro kan adskille os fra den, og dermed sin den Varnet og Varnslær han ved sin Gang til Faderen har hørt og været os. Verdens Hjerter er dødt, thi Gudens Ord har løst Slangenes Tunge og borttaget hans Munde og Gud har erklæret os fri — her er vor Retfærdighed, altsaa aldeles uden os og alt vort, ikke at føle og føle, men at troes. Verdens Retfærdighed, selv det reneste og ædelste er dog en anden end Troens Retfærdighed, end den Retfærdighed han ved sin Gang til Faderen har vundet os. Den er Guds Erklæring om, at han, som en retfærdig Gud har antaget det Skuldoffer for Synder, som hans egen Søn har båret frem i Lydighed og Lidelse for en uretfærdig Verden, idet han oplyste Løven i dens Sted, bødte dens Forbing og dens Straf. Hvilken Guldgrube da i disse Ord af det Hæstet! Se, han er jo verdens Verdens Retfærdighed, fordi han var Verdens Stedfortræder. Ved Troen naar du Del i den Retfærdighed, der ligger i hans Gang til Faderen, den Gang han har gaaet for alle, alle til Gode. O, saa tillid mig, trof dog din Fæst og lad hans Gang til Faderen være dig et Pant paa din Retfærdighed for Gud og at dit Navn staar i Livets Bog.

Rom. 14, 14—20.

Indledning.

En af de vigtigste og nødvendige og den samme Tid mest frælle af Evangeliets Vordomme er Læren om den kristelige Frihed. Det er nemlig ved den Tid den Lære, at en kristen troende har Frihed til at gjøre og lade være alt, hvorved han ikke krænker Kjærligheden til Gud og Næsten. I det gamle Testamente var det anderledes; i det gamle der en Mængde Ting, der ogsaa var de troende befalede eller forbudte, som i sig selv hverken var gode eller onde, og som de derfor bære for Næstens Skyld maatte gjøre eller lade være. Der var i. G. Sabbaten indført, og for det ringeste Arbejde paa den Dag var det endog sin Dødsstraf. Det var befalede at afholde sig fra visse Slags Mad; den, som ikke gjorde det, blev dermed skyldig i en Dødsstraf. Det var forbudt endog at røre visse Ting; den, som gjorde det, ansaaes følge Løven for uret, og han maatte derfor først bringe visse Offere for igjen at kunne anses for ret. Der var foreskrevet en stor Mængde Ceremonier, uden hvis manglende Iagttagelse en troende ikke kunde have en god Samvittighed. De troende i den gamle Testam. gik derfor saa at sige over alt blandt Synderet — og Syndeskrifter, i bestandig, vundgaaelig Hare for at falde i Synd uden at vide og ville det.

Med alle disse er det slet i det nye Testamente. En kristen er ved Kristi friet fra dette Nag, som følge Kjøbslens Ord hverken de eller deres Fæder har kunnet høre. Derfor siger Kristus: „Derfor Sønnens fæst sig selv eder, er I i Sandhed fri, og Pantus siger til Galatæerne: „Saa derfor sige i den Frihed, hvormed Kristus har frigjort os, og lad eder ikke atter holde under Tærtheds Nag.“ For en kristen er nemlig nu i Kristi Ravn alt tilfaldt, som alle i sig selv er Synd og intet andet nødvendigt end Tro og Kjærlighed.

Men, minde hære, betragt det vel, alle disse er Mot sagt om sande kristne. Den, som ikke er en sand kristen, har heller ingen Del i den sande kristelige Frihed, men er endda en Trost under Løven, der udbragt dødsstraf og færdommer ham. Men hvem er da nu en sand kristen? Det er sandt, at hans engang alle sende kristne ved Tanden i vor Vardstov. For ved den hellige Daab blev vi alle engang alle vist ansvarlige for alle vore Synder, men ogsaa gjenløste, og vort Hjerte den Dødsstrafens Tempel. Men hvem bliver efter sin Daab i denne selvsige Tilstand? Med meget saa indtagelser bryder alle, der er borte som Born, naar de vort op, sin Daabspakt kommer igjen under Synderens Herredømme, indet igjen som Dødsstraf og falder igjen fra Raaden. Derfor maa (som sagt), med meget, meget saa indtagelser alle, der engang blev borte som Born, derfor de vil blive sande kristne. Uge saa vil tom de usedle Dehninger, først sørende sig, give Rod og endda engang blive gjenløste. Men dette for paa den Maade, at de først ved Guds Ord, som de hører eller læser, kommer til en levende Erfendelse af sine Synder, sit forværrede Hjerte og sin tabte Tilstand og af Hjertet forkræftet og solte Bedrovelse betover. Det maa bestemt komme til det med Menneket, at det engang af Hjertet bliver uretligt angående sin Sjæls Hæls, at det i sin Summe holder paa sine Stær for Gud og ud af sit Hjertes Dyd (og det med Tænder og mange Gulle) siger til Gud: „Al, hvad skal jeg gøre Synder gjøre for at blive fælg?“ Ten, der ikke har erfaret noget af dette, er endda ikke kommen tilbage til sin Daab, har endnu ikke paa sin Side gjenoprettet den ardelte Daabspakt (for paa Guds Side doer den fæst) har endnu ikke gjenoprettet den kristelige til igjen at blive en sand kristen. For det bliver ved det: Ugejorn alle Mennekesbørn med et Samvittighedsrig bliver fødte legemlig, sandes bliver ogsaa Guds Børn med et Sam-

Nordamerikanske Indianere.

(Fortællelse).

I de offentlige Bøgnings-Indretning er der meget, der minder om de store Fælledhuse hos Nordvestindianerne, der tidligere ofte var grædede ned i Jorden og som var indrettede med Værelse paa Siderne, Bæl i Midten og Røgful i Toget, kun at man med Syd i de træffelige Egne, maatte dogge med andet Materiale og i Gulvsteder rette sig efter dette Aars.

Folket, som bebod disse mærkelige Huser, var rummet indtil 2-3000 Menneker, er blide og fredeligt men dog tappert, naar det bliver angrebet af Udsættens røvelige Stammer. Deres Saad er de saadanne, hvortil kommer en Slange, hvis kraftigt udfæstede Sten kan dræbe et Dyr paa hundrede og firsogvede Aens Afstand. Deuden bruger de, ligesom Gøstimerne, en kort, krum Røstespj. Deres Vær er lange og Vlene ofte forvildede, og de anlægges til Forsvar paa Belene til deres Huser omhyggelig dækkede Gulvgruber, i hvis Bund er nedrammet spidse Pæle.

Leefar forstaa de at leve til Fuldkommenhed og at forføre dem med Forber i elendommelege Mønstre; navnlig kan fremhæves et Slags Hore Rar med snæver Hals, som Kolanderne bærer paa Hovedet.

Eljont Furbled Indianerne ingenlunde har opgjort Jagten, er dog Kigterhættning Hovedhættet. De vil alene dyrke Jorden, de vander den ogsaa, idet de enten leder Vandet fra Floderne ud over den gennem Rønstler eller anlægger Beholdere til Regnvand oppe mellem Valerets Klippefæder, hvor en Kløft kan lade sig afpænce med en Tørmur, og hvorfra det kan ledes ud over Markerne. Saadanne Anlæg er Fælledarbejde, men Markerne er areelig Privatelandem, og Vandet benyttes efter saakaldte Regler.

Jorden bearbejdes tidligere med Træredskaber, nu har de faaet Jern fra de hvide. De havde en simpel Plow, som de selv har maattet trække, hvis den var hændt, inden de fik Pudsdyr fra Indvandrerne, samt Høfter, Spader og Stovle. Vænsland for Dyrtæling var de samme Planter som hos andre Indianere, hvortil kom en Mængde Frugttræer, bl. a. spansk Æbler, og nu i den senere Tid Hvide. De holder nu ogsaa en Mængde Gøddyr, Heste, Kul-He, Høler, Gøndvæg, Saar, Gjøder, Høstet, alt indført paa Hundene nær

og Kaffamerne, som de selv havde samlet inden Europæernes Ankomst.

Det er i det hele mærkeligt, i hvor stort Omfang disse vestlige Indianere i Modfatning til andre har opdaget Kvægsalt efter de hvide. En vild og røvelig Stamme inde i Klippebjergene, Kavajoerne, er saaledes alt tidlig gaaet over til at blive et vildt Romadefolk, der med sine store Hjerde naturlig af Saar, men ogsaa af Hornkvægs udvæjter Gødsangene i deres Land.

Hveres Huser og de gamle Brands Haab og en saigt Hødding, alle Beslutninger fattes ved Afstemning, og Hættallet er firdse det afgjørende. Landet har ogsaa domvende Myndighed; det anvender både Bøder og andre Straffer. Det vaager gjennem et hemmeligt Polit over Samfundets Moral. Fordindelser udenfor Vægtstabet taales ikke; de paagjældende faar Tilhold om enten at gisse sig eller holde sig fra huanben. Aflyder de ikke, bliver de idømt Bist.

Rogle af disse mærkelige Samfund anerkjender Aars, ikke blot af den Slags Ting som Redskaber, Smykker o. l., men ogsaa af Jord, og den falder efter Kvindelinjen. Ogsaa Høddingværdigheden kan være areelig, dog saaledes, at Folket vælger mellem Arringerne.

De unge Kvinder udbygger selv den Brand, de vil have, og opfordrer deres Forældre til at indlede Underhandlinger med ham, hvad hvident er forjædet, naar de byder en anseelig Bedgift. Bøylupstift afholdes paa Brandens Befølning, og hun er og bliver Mandens eneste Hustru, men Vægtstabet opløses isigsnog meget let. Kvindene behandles med Agtelse, og Værens opvages vistelig til en vis Grad, de hærdes fra smaa af ved kolde Bæde, forhindres fra at hånge ved det varme Baal om Blakten og holdes til at varme sig ved legemligt Arbejde. Sa! de straffes endog, naar der er Grund til det — et stort Bevis paa en ikke lidet fremstredende Kulturbegyndelse.

I aandelig Henseende er disse Stammer velbegavede, de lærer hurtigt og optager villigt de hvides Kultur, derfor har de mulligen ogsaa en Fremtid for sig.

De var tidligere Soldpætere, men blev til Dels allerede kristnede af Spanierne og har nu en Slags Miss-Raff Religion af Katoikisme, Soltilbedelse og Helledyrelse, navnlig arer de Montezuma, Kjekernes sidste Herker. Fremmedtellig er kunste Kogter om ham

og om Kampen med Spanierne i sin Tid naaet til dem og har dommet Sagn og Myther. Nu afventer de Montezumans Tilbagekomst med hver opgaende Sol, den de altid starr, samlede paa deres Huse og med Ansigtet vendt imod den. Naar han kommer, skal han aiter førre dem til Stordaad og Lykke.

De har en Billedkunst, som minder paa den ene Side om den gamle mexicanske, paa den anden, i alt Fald i disse Træk, om Nordvestindianernes, navnlig er Bøggene i deres Forsamlingshuse bemærkede med store Dyr- og Menneskefigurer.

Det er, som vi ser, et ret fremstredent Standpunkt, disse Samfund har drejet det til; man kan her tale om Værdigheden til en Kultur, som maatte kun de ugunstige naturlige Forhold har forhindret fra at udfolde sig. Høst Politet, store Byggeforslagender, Ugerdyrtæning, Anvendelse af kunstig Vandling, Anerkjendelse af Privatelandem, ogsaa af Jord, den ledende Samfundshjælp, alt dette og meget mere betegner Fremstredt, der tillert hør i Fortidelse med Udviklingen paa Vestkysten Høstetter, hvad enten denne er udgaaet fra hin eller omvendt.

Vi har drølet længe ved Nordamerikas Indianere, vi har fulgt Læra for Læra de forskellige Udviklingspunkter hos dem; vi har søgt at finde det fælles, og vi har sammenhavet det færegne hos de forskellige Græne af Høstskamten. I det vi nu vender os fra dem til andre Grupper, kan vi ikke gjøre det uden en dyb Vælløvelse over den vire Hret, disse røde Mænd har lidt. Vad os stutte med et Løst om, at Antidens Ommanisme man formaa ogsaa at holde sin Haand over de soage Reiser af dem, at den man formaa at hære dem, paablide dem til det gode og slabe dem en lysere Fremtid.

Byen Wynessville i Minnesota blev hjemtaget af en heftig Storm. Great Northern's Stationsbygning blev styrtet fra Grundvolden. Af Melmaslen blev Laget afrevet, og 1500 Bushel Hvede blev spredt i alle Retninger. Ogsaa en Mængde Hest blev bortbløst, og to Lader gik i Raab.

Indbyggerne i Athens, Oregon, beklattede paa et Modsmøde ikke at fejre i Jussfest, men at lade de hertil samlede Pengte komme de Røvelsiste i Gøpner tilgede. I disse Niemed blev der til Dyras Formand David Taylor

drag leveret en Sum paa \$475. Uigvænde Beslutninger blev fattede ogsaa i flere andre Huser.

Ulige paalidelige Beretninger fra Kansas har Høddingene ikke lidt fra Høst Stude af Hømmer, som man fra først af træde. Fra mange Gømmiler meldes Ler, at Høstsiglerne har bedret sig, og at man trenger til en Mængde Høstarbejdere. I det hele toget bedøder man ikke saa mange Høstbedere fra andre Stater, som man fra først af formode, men uden Høst vil Kansas ikke kunne bibrage dette Aars Udbring i Høst.

Foran en Bygning, hvor man søger til Vegetationer, i Grand Crooking i Chicago hævde en saar Høst, som bestede tre Personer. Høst og vedte en Høst saa ilde til, at der er lidet Haab om, at han kan komme sig. Den 20 Mar gamle Bygmænd Sanford havde høst sin Bogn, der var lydt med Persuasionsblade, som man bruger ved Høsting af Høstsigler, som foran nævnte Bygning. Sandhøst er vel en Høst, indholdende Høst trækkende Blade, faldt til Jorden. Men med Vælløvelse lader disse sig ikke øgtere, da alle Vælløvelse, som havde med disse Ting et gjøre, er døde, og den eneste overlevende er saa ilde tilrett, at man ikke kan gjøre ham noget Spørgsmaal. Der paafolgte vildtlig en frygtelig Gøstion, hvorved Bognen og Løstet og de forvandlede Høst forvandlede til Høst. Alle Bygningens Høsttræder paa Høstiden blev lause og Høstingen snart besludiget, og der brød sig ind, der dog snart blev Høstet.

Hvorledes er dette?

Et Ulykke er skeddene i denne Høsting for offentlig Villig af Høstet, der ikke har indholdt den Høst Overtøst Overtøst.
H. J. Wyness & Co., Wyness, Minn., O.
Høsting er indført af H. J. Wyness & Co. i Wyness, Minn. i 1882 og 1883, og de har indholdt i alle Høsting Overtøst og Høsting i Høstet til at offentlig er Høsting, som Høstet har offentlig.
Wyness & Co., Wyness, Minn., O.
Høsting er indført af H. J. Wyness & Co. i Wyness, Minn. i 1882 og 1883, og de har indholdt i alle Høsting Overtøst og Høsting i Høstet til at offentlig er Høsting, som Høstet har offentlig.

Foran Forsværelse er Høsting og foran Høst er Høst.

Forsagt Sandheden indtil Døden, sig den Høst Høst skal Høst for sig.

PACIFIC HEROLD,

Udgivet af
Pac. Luth. Univ. Ass'n.
udkommer hver
FREDAG.

REV. B. HANSTAD, Redaktør.
ansvarlig for
Rev. J. Johansen,
Rev. O. Holden,
Rev. M. Christensen.

Abonnements-Vilkår:

Et Aar.....50 Cts
Seks Maanedes.....25 Cts
Et Europeisk pr. Aar.....75 Cts

Adresse: PARKLAND, WASH.

Mærkt:

Alt vedrørende Bladet sendes til Pacific Luth. University Ass'n., Parkland, Wash.

Uden tilladelse af sende Betaling. Send den hell i Money order eller Jæg 50cts. i Sels i Brevet.

En eller To Genis Primærter modtaget og/aa. Den Primærter paa 5 eller 10cts. kan vi ikke bruge.

Korte Meddelelser fra Randnabbe Skrivemater og Menigheder modtages med Tak.

Hillsboro, N. D. 10 Juli, 1903.
Kære „Herold.“

Kang, lang tid siden lovede jeg ved fællighed, at sende dig en hilse, men dette er endnu ikke blevet noget af, men derfor nu tage mig fore og se til at indse mit løfte. Det, som her skal berettes om, er en kirkeindvielse og 25-års jubelfest, som holdes i St. Olaf menighed i Traill Co., N. D., Post. Dags tid, Søndag den 3te Juli.

Vi rejste tidlig om morgenen begyndte fæll at samle rundt den prægtige lille fæll, der ligger ca. 6 mil nordvest for byen Hillsboro, og før kl. 10 var flere hundrede mennesker samlede fra fjern og nær. Det, som her bragte saa mange folk til denne fest var det, at den mand, som for 25 aar siden stiftede menigheden, ja allerede for den tid, havde holdt en del af sin tid om hos familierne, besøgt dem i deres hjem, da de blev smaa børn, læst med dem, og talte trosens og opbyggelses ord til alle og stod i et særegent forhold til alle alene Randnaber, men ogsaa

de tykke brødre her i omegnen, nemlig Post. W. Hanshad fra Parkland, Wash. Indvielsen fandt sted om formiddagen, hvor Post. Hanshad, som indviede menighedens første kirke, holdt indvielsesprædiken og indviede kirken. Han talte over dogens epistel, Rom. 8, 18-24.

Post. Hanshad fra Hillsboro, holdt intimationstalen over Pl. 84, 1-2. Post. Eric Jørgensen for allest. Børnenes Bets præst deltog følgende i oplæsningen af de forordnede stiftelsesber: Pastorens Hov, Hanshad, Brevst, Tholshaug og Prof. Peterson. Indvielsen holdtes om eftermiddagen, hvorefter salmesang og oplæsning af en kortfattet beskrivelse af menighedens historie. Post. Brevst, som betjente menigheden fra 1893 til 1902 holdt den egentlige festtale over Pl. 118, 14, 15. Derefter talte Post. Tholshaug om barndomsdraget med Matt. 28, 19 til tert. Af menighedens historie udførelse følgende:

Menigheden blev stiftet den 29 Dec. 1873 af Post. W. Hanshad, som da blev kaldet til menighedens præst og helse-søger, hvilken stilling han indviede indtil 1893, da han blev kaldt til professør og betjente ved Pacific Luth. University i Parkland, Wash. Følgende sner opførte som menighedens grundlægger: Ole Nielson Hvide med familie, Hans Olson do., Johannes Olson do., H. H. Strøm do., Andreas Nielson Hvide do., Knud Olsen, Osten Qvalvorren, Qvalvor Olsen, Peter Peterson, Axel Peterson. Af disse var de fire forklæbte fremmede i menigheden.

Paa grund af den lidt udbrakte arbejdsmærk og det meget arbejde, som blev overdraget Post. Hanshad, blev menigheden fra dens stiftelse, 1873 til 1893, betjent af følgende præster, der blev kaldt som Post. Hanshads personel kapellaner, dels som kaldt kapellaner: Pastorens Hov, Hanshad, Grove, Hanshad, Olsen, Tholshaug.

I længere tid stod menigheden i forbindelse med Mayville Synodal distrikt. Først aaret 1894 blev det nuværende kald, som bestaar af Sten, St. Olaf og Immanuel's menigheder, dannet. Samme aar blev Post. Kervik, som da betjente menigheden i Hillsboro, kaldet til præst og indviede denne stiftelse indtil aaren 1902, da han antog kald fra Bang og Perry menigheder, vest for Portland, N. D.

Aaaren 1893 blev menighedens første kirke indviet, en prægtig fræm-

bygning. Det hele kostede ca. \$3000 indtægter, foruden klokk, altretavle, billeder og orgel, men disse havde menigheden sammen med forældreforeningen og Ungdomsforeningen sørget for. Under synodemødet i Highland Prairie menighed i Minn., 1893 blev menigheden optaget i synoden. Den 27de Juli 1900 rejste en frøgtelig bogform over egnen, der førte ubelæggelige med sig. Under denne storm blev menighedens lille kirke lagt i ruiner og tillige blev avlingen næsten ødelagt. I sandhed var dette et tungt slag for den lille menighed, som havde arbejdet trofast og haardt for at faa det saa vidt. Men den fattede dog mod, og i tillid til Gud besluttede den allerede den følgende aar at igjennemføre kirken paa samme sted og efter samme plan som den første. Under stor anstængelse og opofrelse fra menigheden er det nu færdigt og allet glæder menigheden sig over at den prægtige kirke nu er indviet til Guds hus. Maatte den naabige Gud holde sin beskyttende haand over den og den ganske menighed.

Det er at mærke, at menigheden er kun 30 aar, ca. 12 familier. Den har dog foruden at bygge to kirker paa ca. 10 aar, taget sin andel i bibel og bøger til kaldet og samfundet, været med i fæll af prædiken og sørget for de unges undervisning i Guds ord. Den har ogsaa hele tiden siden dens stiftelse holdt fra en til 2½ maaned religionsskole til hvert aar. Og dette er som det skal være. Forsummer en menighed barnene og barnenes undervisning i Guds ord, da forsummer den sin vigtigste opgave, thi han, som er menighedens hoved og Herre, han har befaleet „vægt mine lam“ og endvid, hvorefter dette skal kunne gøres, idet han sagde til disiplene „og lærer dem,“ ikke en og anden ting, en og anden sandhed, ikke bare saa, at de kan slippe for frelsen; nei, men siger vor Herre „Lær dem at holde alt jeg har sagt eder.“ Men det kan ikke gøres paa en kort tid, bare nogle saa dage eller uger, nogle saa timer i søndagsskolen o. lign. Skal menigheden opfylde denne pligt, maa den se til at oprette og opretholde religionsskolen og ikke lade sig nøie med en maaned eller 6 uger, men se til at faa saa megen og saa god skole som mulig kan faaes. Først naar en menighed, og da menes ikke bare de, som har skolepligtige børn i menigheden, men hele menigheden som saadan, baade de som har børn og de som ingen har, arbejder efter enes tanke dette maal,

kan det siges, at den er sin opgave tro i dette bytte.

Gud giv, at ret mange menigheder vilde tage alvorlig fat paa dette vigtige arbejde, og lad da dem, som arbejder, ikke glemme det, at Gud har knyttet herlige forjættelser til dette arbejde. Lønningen skal ikke afbrydes. De skal haste i sin tid, saafremt de ikke tvivler. Dette arbejde hører med til den gudfrøgtighed, som Herren siger har forjættelse for det lid, som nu er og for det tilkomme.

En hjerlig til alle bladets læsere. S.

Instinct.

By Ludvig Larsen.

As we look about us we see a world full of life and activity. We see man in his exalted position toiling steadily onward and upward. We see the lower animals, from the smallest insect to the huge elephant, busily engaged in fulfilling their mission here on earth. Man labors intelligently, aided by knowledge and implements, the products of ages of persistent effort. The unintelligent brute, on the other hand, guided by the promptings of instinct, accomplishes feats that are the objects of admiration and wonder of intelligent man. And the manifestations of this impulse are certainly very interesting and worthy of consideration whether they appear in man or in the brute.

Man, especially in the later stages of life, has few instincts, so the most interesting examples of this wonderful faculty are furnished by the lower animals; but as we can understand mental phenomena only by viewing them in our own minds, the observation of instincts common to brute and man will enable us better to understand those which appear only in the brute.

The danger-instinct, the sex-instinct, and the food-instinct are examples of instincts of the former class. They are inherent impulses that guide both the man and the brute in the pursuit of the things which are necessary for the well being of the individual and of the race.

The food-instinct is a good example of this. This impulse we have all felt and all followed without being able to give any reason why we did so. We have not only felt hungry in a general way, but we have felt a desire for a particular kind of food, and that the kind which an investigation would have shown to be most necessary for our bodies at that time. And this faculty of the mind is present in the youngest as well as the oldest of the race. Like the young of all animals, the human infant knows immediately his proper nourishment; nor does he need any instruction how to partake of it when it is placed within the limits of his feeble grasp in such shape as the all-wise Creator has provided that he should have it.

The fact that it is difficult to make very young animals partake even of the proper food when otherwise placed before them is no contradiction of this statement. The young kitten, for example, will not touch the milk placed before her without much persuasion, while at a later age, when her more mature body requires it, she will of her own accord lap the milk from the saucer and pounce upon the mouse just as naturally as in the first instance she sought her nourishment from her mother. This proves that the promptings of this instinct would in the majority of cases lead to the best results; and it also shows that even domesticated animals are dependent on man for their existence only when he in his own interest makes them so.

On investigation it will be found that other instincts act in a similar manner in bringing about their purposed end, and from this we can conclude that instincts are "blind but guiding impulses" that in the majority of cases lead to the well-being of the individual and of the race.

Although our instincts are as much to be wondered at and admired as those which appear in the lower animals only, they are so thoroughly a part of ourselves that, unless our attention is called to it, we fail to see anything

wonderful about them at all; they seem so natural, so exactly what they should be, that we would even think it folly to try to account for them. Therefore the instincts which interest us the most and which are oftenest admired are those, foreign to ourselves, which lead to eternal results, such as the honey-making instinct of the bee, the nest-making instinct of the bird and the egg-turning instinct of the hen. And when we consider what wonders are performed by unintelligent brutes in pursuance of these, they are truly worthy of admiration.

The bee constructs a comb in a manner that scientists, after centuries of study, have decided will give the greatest strength and capacity with the least outlay of material; and he compounds honey that can not be duplicated by human skill. And this he does without the aid of science and entirely unaided in the use of instruments with which he is supplied by nature. And yet he does it as accurately as if he had been prepared for this special work by years of training and education.

The young bird, building his first nest, knows intuitively just what kind of material to select as well as every detail of the work, and constructs this nest just as perfectly as any of the succeeding ones.

Intelligent man has since the time of creation observed the stupid hen, turning her eggs at regular intervals, but he has but lately, through the use of the incubator, learned the great importance of this act.

When we behold these wonderful manifestations in the brute we might be tempted to believe that he possesses a very high degree of intelligence, were it not for the fact that his first attempts are successfully carried out at such an early age that the previous training and instruction necessary for such skill would be impossible; and certainly it is not any more unreasonable to ascribe these acts to a blind and guiding impulse than to admit that we are guided by such

an impulse in the selection of the proper kind and quantity of the food with which to keep our bodies, those wonderful mansions of the soul, in repair.

It will also be noticed that the instinctive acts of species are uniform. Every individual of the species acts nearly like every other individual of the same species, and their productions are invariably duplicates. All bees construct their cells in the same manner and according to the same archetype; all birds of the same genus build their nests alike; all spiders of the same class spin their webs after the same pattern; and every duckling the hatched out and reared by a hen makes for the water.

Man's acts are largely of a different type and vary widely. Man acts intelligently and for this very reason often blunderingly; and he does in each case that which in his judgment seems the proper thing to do. The lower animals, on the other hand, although they do not know it, do that which tends to bring the greatest good to the greatest number.

This difference we find to be a most wise provision in the plan of the creator, according to which all animals are made subservient to man, for, by taking advantage of their uniform actions, man becomes king of creation. In various ways the different kinds of animals are captured by taking advantage of their food-instinct, some to be used for food and others for different purposes. Other instincts, as the honey-making instinct of the bee, are also taken advantage of and turned to the benefit of man. Thus, instead of being led by intellect to do that which in each case seemed to them the most promising, they are led by instinct to do that which would oftenest serve them, and at the same time make them the most subservient to man, and thus to fulfill thus to fulfill the purpose of their creation, and to bear daily witness of the infinite wisdom of the Creator, who "made and ruleth all."

156. Præfærens og Kongernes Embede. Den lønneude Profet. 5 Mos. 17, 8-20. 18, 9-22.

I disse to Dele finder vi Bestemmelser angaaende Profeternes, Præfærens og Kongernes tredobbelte Embede. Præfærens fornemste Gjering var Djæringen, men de skulde ogsaa lære og afsjætte alle uanstændige Sager, der blev lagte frem for dem, efter Herrens Lov, ligesom det ogsaa nu er Ordets Tjenestegjæring og Skald at lære Menighedens Guds Ord og at reise og udjævne alle Ting efter Guds Ord.

Den fremtidige Israels Konge, som kun maa være en Israelsk og ingen fremmed, bliver strengt paamindet om, at han ikke maa holde mange Heste og ikke have mange Instruer, heller ikke samle meget Guld og Sølv, for at hans Djært ikke skal vige af fra den levende Gud. Han skal ligeledes i alle Stykker holde sig efter Herrens Lov og styre Folket efter den.

Hvad Profetembetet angaar, saa bliver der her endnu engang advaret mod falske Profeter, endvidere mod Troldkærlige og Spaamænd. Og nu lover Moses sit Folk, at der skal blive jendi dem en stor Profet, som Gud allerede paa Sinai havde talt om. En Profet vil Herren opreise for Israels Folk af deres Brødre. Det skal blive en Profet ligesom Moses. Moses havde talt til Israel hvad Gud havde sagt til ham, sagt ham i Munden. Den Profet, der skal komme, skal ligeledes meddele sit Folk Guds Aabenbaring. Han skal tale og viden om det, som han selv har hørt og set af Gud. Han skal tale Guds Ord af sig selv. Ja, denne Profet, Kristus, skal være endnu større end Moses. Hans Ord skal være endnu meget større og vigtigere end Moses' Ord. Loven er givet ved Moses, Aaben og Sandheden er blæst ved Jesus Kristus. Den, som har overtraadt Moses' Lov, stader Redning og Tilflugt hos Kristus. Men den, som ikke hører Kristi Ord, men foragter dem for dem er der ikke længere noget Haab. Af ham vil Gud straffe det.

Drankere skaffe ikke arve Guds Rige. 1 Kor. 6, 10.

The
Illustrated Home Journal.

Published twice a Month.

Besides many excellent illustrations it contains Stories, Biographies, descriptions of travels, articles on Natural History, etc., etc.

Price only \$1. per year.

Reliable agents wanted all over the United States.

Address all correspondence to
Louis Lange Pub. Co.,
St. Louis, Mo.

— 302 —

Altretabler.

Pris tilføjet hvert Katalog med
og over på Altretabler, der fremstiller
de vigtige Tilbringer af Præst og
Korsetninger, som vil forære Altret-
er til Kirker, Hal for dem til bety-
delige Præst. Skole for
de bedste til
August August,
Marquette, Wis.

C. PETERSEN,

PARKLAND, WASH.

Patent Horse-Shoe

and

Wagon-Maker.

Specialty of Repairing done

at Reasonable Prices.

and navisk

Photographer

F. BONELL

Pacific Ave

Worms Building,

TACOMA,

WASH.

**Vor Frelser's norsk
luth. Kirke**

Nj. af So. J og 17th St.
TACOMA, WASH.

CARLO A. SPERATI,
Pastor.

Bygning: 2550 So. I St.

Guds-tjenester:

Søndag 9:30 A. M. Søndags-
skole.

" 11 A. M. Holmesteg-
guds-tjeneste.

" 7:45 P. M. Aftensang.

Onsdag 8 P. M. Kor Øvelse.

Lørdag 9 A. M. Lørdagskole

Hver 1ste og 3die Torsdag Aften

i Maanedn, Ungdomsforening.

Hver 2den og 4de Torsdag E. M.

Maanedn, Kvindeforening.

O. E. LIEN. H. B. SELVIG.

RIERE AP

LIEN'S PHARMACY,
(Tidligere Central Drug Store.)

Apothekervarer, Chemikaler og Tel-
let Artikler.

Die D. Lien har mange Hør Er-
faringer som Apotheker, er altid tilgængelig
og man kan der trygt stole på at få
Recepter udfyldte med Omsorg og Nøj-
agtighed.

1102 TACOMA AVE.,

TEL. JAMES 141. TACOMA WASH

"Stem-Wind" Uhr og Kjæde.

Vi vil give Dem et smukt "Stem-
Wind" Uhr, garanteret samt Kjæ-
de og "Chain" for at sælge 19
Pakker til 10 Cents Pakken.
Skriv straks, og vi sender Dem
Bladet og vår store Præsentation. Ingen
Penges fordring.
Hester Mfg. Co., Box C, Concord Junction, Mass.

Norske Højer

og Tidsskrifter samt Skolemateriale
af alle Slags altid på Lager i Stan-
dardske Boghandelen.

VISELL & BOKBERG,

Stationers & Bøgerhøjer
1808 Pacific Ave.

DRS. ROBERTS, DOKKER
AND RAWLINGS

DENTISTS

Crown and Bridge Work a Specialty

156 Pacific Ave. Tel. Red 470

TACOMA WASH

FIRE INSURANCE

F. W. GASTON,

Luzon Bldg. cor. 18th & Pacific Ave.

TEL. MAIN 808. TACOMA, WASH

Student-

Supplies

OF

ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac. Ave. Tacoma, Wash

Til Vejledning

for dem, som vil give sine Børn til
Parkland lutherske Børnehjem, mærkes
at "Deber" her tilføjes til "The
Parkland Lutheran Childrens'
Home," Parkland, Washington.

E. Varjen.

E. E. Rosling,

Standings Sagfører

310-312 Luzon Building,

TACOMA WASH

Pacific District Prester.

Steffan J. Bor 175 Redford Wn.

Barup P. Guljan, Gal.

Hjerte, W. O. Fairhaven, Wash.

Hjertenesen W. H. 1636 Minor Ave. Seattle
Wn

Guljen, P. H. H. 332 S Street St.

Los Angeles, California

John E. G. Stenwood, Wash.

Gransberg O. 1608 Howard St.

San Francisco, Cal.

Hogset, O. 425 Oak 10th Street,

Tel: Scott 868. Portland, Ore.

Horsbø, S. Portland, Wash.

Hjertenes, O. W., Seattle, Wash.

Holten, O. H. Waria, Oregon.

1476 Grand Ave.

Johansen, J. 904 J Str. Fresno, Cal.

Karson, W. A. 3106 Hedden St.,

Oakland, Cal.

Korn, Paul, W 6-17th Ave.

Spokane, Wn.

Kuljen, P. Bor 58.

Walla Walla, Wash.

Kuljen, V. J. O. Dagmar, Cal. Bor 58

Kuljen, O. J. Bor 115

Whitman, Wash

Kuljen, H. Silberton, Oregon

Kuljen, E. H. 2550 So. 3 Str Tacoma.

Kuljen, S. H. 1470 Grand Ave.

Waria, Orr.

Kuljen, G. H. 3440 18th Str.

San Francisco, Ore.

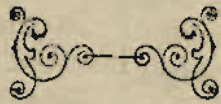
Kuljen, S. H., Stenwood, Wash

Her

Alle, som sender os penge til
til: Le Rat på lotter med, man er
nødvendig beskrivelse af lotterne for
lotterens nummer, samt i hvilken "Block"
og "Addition" de ligger.

Ellen at vi får blot oplysning
om ti lise samt adresser for
til: le Rat.

**Pacific Lutheran Academy
and
Business College.**

Courses of Study,

Preparatory, Normal, Commercial, Classical College
Preparatory, Luther College Preparatory, English Scientific
College preparatory, Shorthand and Typewriting.
Music.

Instructors.

N J HONG, Principal, English language and literature,
physics, psychology and Norwegian.

J. U. XAVIER, Religion, History, Latin and Greek.

MISS K. ELIZABETH SHULER, preceptress. English gram-
mar, German, geography, vocal music and physical culture

MISS ANNA TENWICK, History of the U. S., reading,
geometry and trigonometry.

N N HAGENESS, Arithmetic, commercial branches, pen-
manship and shorthand.

MISS OLGA KINDLEY. Piano and organ.

CARLO A. SPERATI. Director of Band and Orchestra.

Winter Term.

Begins Jan. 6 and closes March. 27.

Tuition.

Tuit on per term of 12 weeks \$15

Room Rent.

Per term of 12 weeks \$6.00

Board.

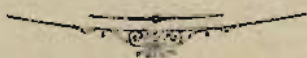
Board is furnished at actual cost.

Total Expenses.

All necessary expenses for one term of 12 weeks need
not exceed \$50. This includes tuition, room, board, books,
and other incidental expenses.

Our New Catalogue.

Our new catalogue giving full information about the
school will be sent free upon application.

Address, **PACIFIC LUTHERAN ACADEMY**
Parkland, Wash

Bli tro imed din Naeste i Armod.
at du kan glæde dig med ham, naar
det gear ham vel.

J. M. Arntson,

North Sagfører.

Notary Public.

Udfærdiger alle lovlige Dokumenter
saasom Skjæder, Kontrakter, m. m.

Municipal Court-Rooms
City Hall.

TACOMA.

WASH

M e r k!

Gæber til Parkland Lutherske Bar-
nehjem bedes sendt til J. M. Arntson L.
Larsen, da han er valgt til Assistent
i Staden for hendes Hæres Husbond, som
er afgaaet ved Døden.

Chr. Losnes,
Sekretær.

EDWIN R. RAY

PRINTER

113 THIRTEENTH ST

TEL. MAIN 235

TACOMA

DR. J. L. RYNNING,

FRENCH BLOCK, CORNER OF
13TH AND PACIFIC AVE.

OFFICE HOURS: 2 TO 4 P. M

SUNDAYS AND EVENINGS BY

APPOINTMENT.

TEL. { OFFICE BLACK 1721.
RES. SUBURBAN 41.

TACOMA, - - WASH

Vemal dig ikke for at blive rig; hold
op for at arbejde her til din Fortand.

Daarlighed er bunden til en ungs
Fjæde; Englands Nis skal drive den
langt fra ham.

Pinlsen er bog blas, om end den
blinde ser det ikke.

Gode Bøger!

Vi har sikret os et Oplag af
Fire Hundrede Fortællinger
For Skolen og Hjemmet
ved G. Man.

Denne Bog er smukt indbunden med
forgyldt Titel og koster i Boghandelen
\$1.50.

Vi vil sende et Exemplar af denne
Bog bortofrit, saalange Oplaget varer,
for 10 nye Abonnenter paa „Pacific
Herold.“ Vilkaar: For 10 af Deres
Brenner til at betale Dem 50c hver for
en Aargang af Bladet og vi sender
Dem denne smukke og interessante
Bog som en Paakjæmnelse for Deres
Bryderi.

„Julegave“ er Titelen paa en
smuk Iben Bog, som indeholder 24
dobre Fortællinger. Den er godt ind-
bunden med forgyldt Titel og koster
25c. Den sendes frit til enhver, som
sender os \$1.50 for 3 nye Aarsabon-
nenter paa „Pacific Herold.“ Ved at
formaa 3 af dine Brenner til at subskri-
bere paa Bladet vil De saa denne in-
teressante lille Bog som Præmie.

Send \$6.00 for 12 nye Abonnenter,
saa skal vi sende Dem begge disse Bø-
ger.

Prøvenummere af Bladet sendes frit
til saadanne, som ønsker at faa nye
Abonnenter.

ABONNER

PAA

Herold.

Parkland-Nyheder.

Børnehjemmet man havde et Besøg.

Klara Fosjen er i Gloria og holder Skole.

Knut Stenrue har kjøbt Hus og Gaard i Brookhale.

Pastor Jørgen ventes hjem denne Uge.

Børnehjemmetomiteen havde Møde i Børnehjemmet d. 15. i d. M.

Der er kommet et Omslag i Beiret. Nu har vi Solskin og Varme, og Indkjøbsfelen af de foregående under de gunstige Omstændigheder.

Jordbærhøsten er det nu forbi med. Avlingen var ikke saa stor som ifjor, men Priserne var bedre. Viden Forskning, hel Pris, stor Forsigtig, lav Pris.

I Børnehjemmet er nyelig optaget: Leonhard Trondsen fra Tacoma, 12 Aar gammel og helt forældreløs. Emma Mezaard fra Seattle, 12 Aar gammel og halvt forældreløs.

I den store Bygning er det nu lyst og stille. Der er nogle saa Bedre i den. I Høstretagen har Prenteren sit daglige Arbejde, og i Slutten af Ugen finder vi Expeditoren af „Verdens“ i Virksomhed i den samme Del af Bygningen.

—

Fra andre Kanter.

—

Fred. Zimmerman fra Whitworth, S. D., har været ved Puget Sound. Der siges, at han ikke Klimatet herover findes godt.

Den Modison Den ved Kysten af Connecticut opdagede en Gut i de unge Mandes kristelige Forenings Leir paa en uventet Maade en Skat. Gullet bestod af omkring paa en af Klipperne: denne gav efter, og under den opdagede han en liden Guld, hvori der laa et forjægtet Skrin. Inden i dette var der inden et forjægtet Skrin, hvori der fandtes et Guld og et med Diamanter

prydet Armbånd. Desuden var der i Skrinet et Høst af et Blad, der indeholdt en Beretning om Præsident Lincoln's Død og en Knitning om, at man paa samme Sted vilde finde flere Skatte.

Af de 4000 Missionærer i de forenede Stater er 115 Jøder, medens Jøderne i det hele kun udgjør en 81 Del af Befolkningen.

Det kinesiske Sprog er afledt af bare 214 Rodord, der bliver forvandlede til 3-4000 Ord i Omgangs sproget og til 30,000 Ord i Ordboegerne.

Det længste Sjarde paa Jorden er et af Staaltraadnet i Australien, der strækker sig næsten 1,240 Mile. Det skal afholde de utallige vilde Kaniner fra de dyrkede Marker.

Den mærkværdigste af alle Jordens Indsøer er vistnok en med et Saltindhold, der fuldstændig stjuler Vandet. Den har hele Mæret rundt det samme Udseende og ser bedst ud, naar Solen skinner paa den. Denne mærkelige Sandmasse dannes en af de saltreste Indsøer og ligger ved Østbredden i Sibirien. Sandselet er 16 Mile langt og indtil 9 Mile bredt. Den Saltforbrug antager aarlig en Tykkelse af henimod 6 Tommer.

I Nærheden af Perduu ved Franskriges Sydlyst er der et underligt Høst, der i Sommermaanederne besøges af en stor Skare nykjerrige Gæster. Den af Staal bestående Bygning holder paa Klippegrund, og gennem dens ylle Spejlskælvinduer kan Gæsterne i en Dybde paa hended 36 Fod iagttage det selvsomme Liv under Vandet. Fra oven bliver der ved Maskiner fladig yumpet Luft i Karetterne og den rene Luft drænet ud gennem Røstløser. Men det allermerkværdigste Bysgjæveri finder man under Vandet i Kirken i Paris. Det er indrettet og drives ubeklædt for Bedstemande i Klostervandene. Hver Dag saar her mindst 100 Mand fra Blad, og for to og en halv Dollar Ugen kan en her saa Kaffee og Støb.

Gouverneur Odell fra New York kom til Seattle d. 15. i d. M. Han havde i Milet fulgt med sig. De kom paa Great Northern Banen. Fra Seattle

gaar de sydover til Oregon og Californien.

Freemasonerne Stogelere kom til Tacoma den 15. De er fra Wisconsin. Det er nok ikke første Gang de er i Staten Washington.

Sutterkongen Spreckels er bleven forjægt af sin Datter for en halv Million Dollars, og to af hans Søner har ved Sagsmaal faaet store Summer ud af ham. For hended 40 Aar siden gjorde han Svært til Opfylder i Pastor Duclers Menighed i San Francisco.

—

4. Asytien.

—

Over de Volney, var en fransk Præsident, en som spottede al Religion. Han afgik fra Paris i 1783 for at gjøre en Rejse i Egypten og Syrien og offentliggjorde sine Jagttogter, da han kom tilbage i 1787, i sin Rejsebeskrivelse. „Hvad syntede hver eneste Anledning til at gjøre Skriften til Gjenstand for Spot og Haan. Naar vi nu ved om denne Mand og hans Udsagn, hvad er da Udbyttet af hans taalmodige og stærke Underjættelse, naar vi sammenligner det med Profeternes Udsagn om Syrien?

1. „Jeg vil give det i fremmedes Haand som Rov og til Jordens ugudelige som Bytte, og de skal vandhelige det.“ Esai 7, 21.

Det er langt fra, at Regjeringen mistilliger Hæveri og Slyndring. Volney.

2. „Overs Vite skal blive øde.“ 3 Mos. 26, 22.

Der er hverken Høst Almenele eller Væder. Volney.

Mærkeligt er det, at vi aldrig saa en Bogu eller Hjørne i hele Syrien.

3. „Vejfarende er der ikke mere.“ Es. 33, 8.

Jegon rejser alene. Volney.

4. „Med de jødelendes Larm er det øde.“ Es. 24, 8.

Naar man hører detslående Røst er det næsten naturligt at helde sig for at grave. Volney.

5. „Forbi er Gården ved Penternes Dyd.“ Es. 24, 8.

De Instrumenter de har er affjællige. Volney.

6. „Paa mit Folks Jord stoder Larm og Røst.“ Es. 22, 13.

Jorden fremkænger bare Larm og Røst. Volney.

7. „Og Israels Helligdomme synles i Græs.“ Amos 7, 9.

Templerne er nedrevne. Volney.

8. „Al Palastet er forladt.“ Es. 32, 14.

Palastene er ødelagte. Volney.

9. „Jeg udvælgte, hvad der bliver tilbage ved Havets Strand.“ Es. 25, 16.

10. „Og jeg vil gjøre eders Stæder til en Øst.“ 3 Mos. 26, 31.

Deres Byer er ødelagte. Volney.

11. „Der bliver kun saa Mennesker tilbage.“ Es. 24, 6. Jorden er ødelagt. Volney.

12. „Se Herren kommer Jorden.“ Es. 24, 1. Støret har et trostesløst Udseende, det ser ud som om det skal være brandt. Volney.

13. „Over den, som gaar forbi det, skal forherdes.“ En saa jaag Befolkning i et saa fortræffeligt Land kan ikke andet end vakte Forbaundelse. Volney.

14. „Og den fremmede, som skal komme fra et fjernt Land, skal sige, naar de ser dette Lands Plager og de Sygdomme, med hvilke Herren har hjemført det, hvorfor har Herren gjort saaledes med dette Land? Hvad er dette for en stor brændende Bræde?“ 1 Mos. 20, 22, 24.

Jeg vandrede omkring i Landet. Stort Gud! Hvorfor kommer disse uhyggelige Omvæltninger? Hvorfor er saa mange Byer blivne ødelagte? Hvorfor er den oprindelige Befolkning kommen bort?

Dette siger den vandrende Franskmænd, næsten som om Moses havde talt til ham.

„Denne Vandroens Hædning strider som en utammelig Helt og fører Bedst som en uigjenbruelig Vidsmand for vor Sag,“ siger Kærlig træffende. Disjesom Gibbon, der i nogle af sine Vandskrifter ser ud til at glæmme sig selv, kommer han til Slutninger, der udelukkende omhyrer hans Væresætninger, og gjentager næsten Ord til andet Profetier, som han vil hævde til eller som han hævder til, men har.

—

Katarth kan ikke helbrede

—

En af de mest berømte Læger i den moderne Tid, nemlig Dr. J. C. Watson, har i sin berømte „Praktiske Medicin“ givet følgende Råd til dem, der lider af Katarth: „Katarth er en Sygdom, som skyldes en Uvirkelse af den naturlige Væske i Øjet, og den kan kun helbrede ved at fjerne den. Den kan ikke helbrede ved at fjerne den. Den kan ikke helbrede ved at fjerne den. Den kan ikke helbrede ved at fjerne den.“